

Цѣлиятъ балонъ тежалъ 7 тона. Въ 9 ч. сутринята балонътъ започналъ да се издига. Въ 9 1/4 ч. билъ вече на 1000 м. височина, въ 10:30 ч. — на 8000 метра; отъ тая височина нагоре балонътъ се изгубилъ отъ погледа на зрителитѣ на земята. Постепенно смѣлитѣ летци достигнали 20000 метра, гдето балонътъ, поради по-малкото атмосферно налѣгане — 27 милиметра — се напълно разпъналъ. Презъ всичкото време летцитѣ били въ връзка съ земята.

Отъ балона въздухътъ подъ него се виждалъ синъ, почти черъ. Температурата въ кабината паднала минусъ 6°, а вънъ била минусъ 66°. Отъ време на време прозорцитѣ на балона замръзвали отъ влагата, което прѣчило на наблюденията. Отъ 22500 м., следъ направенитѣ измѣрвания и наблюдения, балонътъ започналъ да пада — всѣки 100 м. за 1 минута.

Следъ 8 1/2 часа летене въ 5 ч. и 15 м. на хоризонта високо се очерталъ силуета на голѣмата бѣла маса на балона, и на 8 клм. отъ мѣстото на излитането благополучно кацналъ.

Гигантски кипарисъ. Въ щата Оаксана, въ Мексико, се издига единъ кипарисъ, който има 60 метра окръжност при дънера си. Изчисляватъ възрастта му между 8000—10000 години. Той трѣбва да тежи около 65.000 килограма.

Изкуствено слънце. По автомобилния пѣть между градоветѣ Принсетоунъ и Харистъ, въ американския щатъ Йовъ, е направенъ първиятъ опитъ за нощно освѣтление на пѣтя чрезъ изкуствена слънчева свѣтлина.

На едно пространство отъ 150 километра сж поставени фенери, които иматъ толкова голѣма сила, че като ги запалятъ, по пѣтя става свѣтло като день. Цвѣтътъ на фенеритѣ е такъвъ, че по всичко прилича на слънчева свѣтлина. Шофьорътъ може да си пѣтува спокойно, безъ да свѣти съ автомобилнитѣ прожектори.

Ако тоя начинъ излѣзе сполучливъ, то всички американски пѣтища ще бждатъ освѣтлявани само съ такива фенери. Тогава ще се намали твърде много и броятъ на нещастнитѣ случаи. Известно е, че най-много катастрофи произлизатъ още отъ недостатъчно силното освѣтление или пѣкъ отъ ослѣпителната свѣтлина, която издаватъ прожекторитѣ на срещнитѣ автомобили.